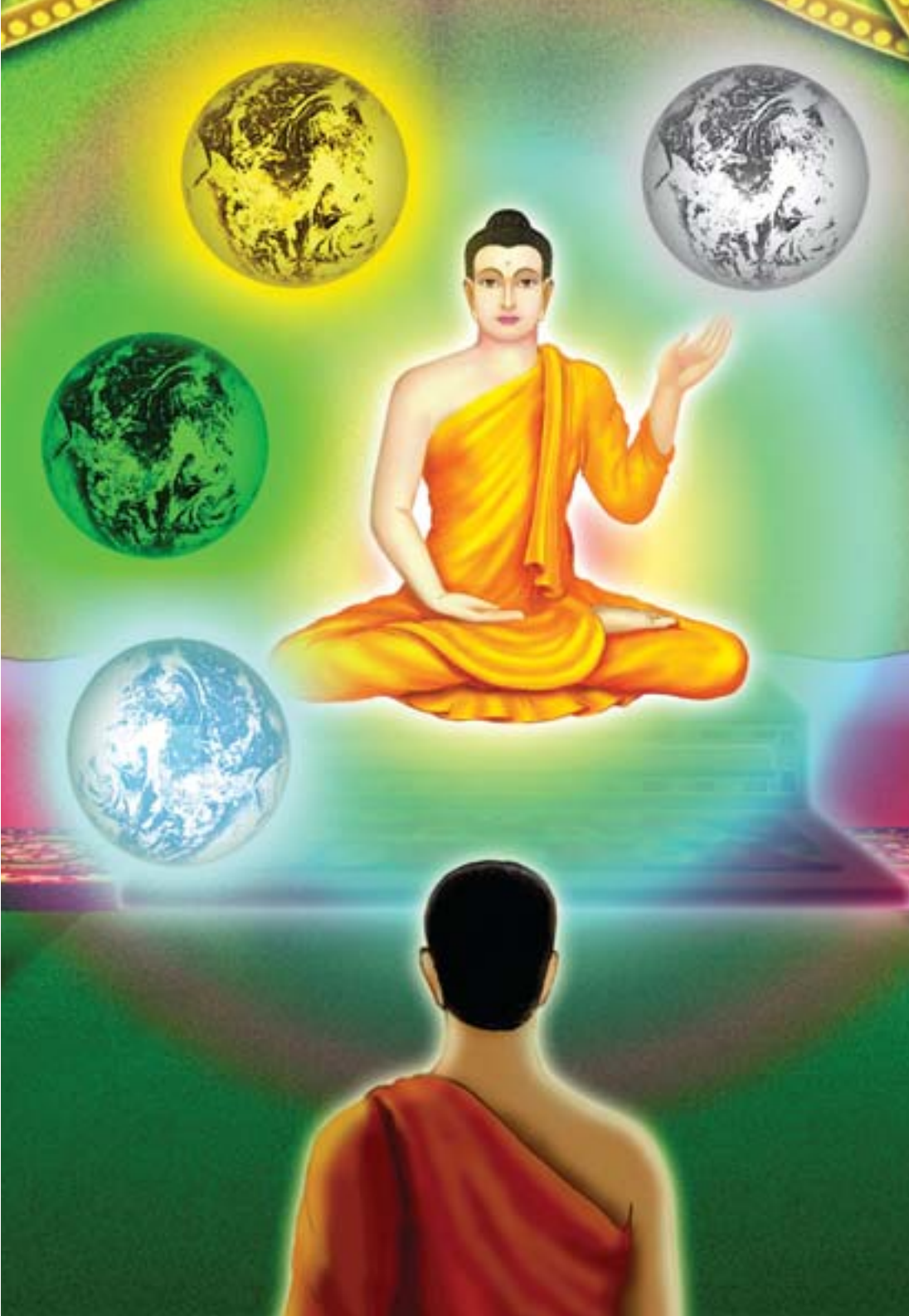

๑๔

แสน โก ฏี จักรวาล

หมื่นสี่ตัว ๑ อากาศ ๑ จักรวาลไม่มีที่สุด ๑
และพระพุทธรูปอันหาประมาณมิได้ ๑
ทั้ง ๔ อย่างนี้ ใครๆ ไม่อาจรู้ได้

สมาคมพุทธนิสิตไทย

๓๐๕

การเจริญสมาธิภาวนาเป็นทางลัดที่สุด ที่จะทำให้เกิด
ความบริสุทธิ์กาย วาจา ใจ ถ้ามีความบริสุทธิ์มาก ความสุขก็
เกิดขึ้นมาก ถ้ามีความบริสุทธิ์น้อย ความสุขก็ลดหย่อนลงไป
ความบริสุทธิ์เป็นบ่อเกิดแห่งความสุข เป็นสิ่งที่สั่งสมได้ถ้าเรา
เจริญภาวนาทุกๆ วัน ซึ่งเป็นการเพิ่มเติมความสุขความบริสุทธิ์
จะทำให้เราเข้าถึงความสุขที่แท้จริง ซึ่งเป็นสิ่งที่ทุกชีวิตล้วน
ปรารถนา เหมือนพระบรมศาสดาของเรา ที่ดำรงตนเป็น
แบบอย่างให้กับชาวโลกทั้งหลาย ดังนั้นเราจึงควรหมั่นเจริญ
ภาวนา เพื่อให้ชีวิตของเราเข้าถึงความสุข และความบริสุทธิ์
ที่แท้จริง

มีวาระพระบาลีใน มรุตตถวิลาสินี ว่า

“สตตกาโย จ อากาโส จกุกวาสา อนนตกา
พุทธญาณํ อปปเมยย์ น สกกา เอเต วิชานีตุ

หมุสัตว์ ๑ อากาส ๑ จักรวาลไม่มีที่สิ้นสุด ๑ และ
พระพุทธานุภาพอันหาประมาณมิได้ ๑ ทั้ง ๔ อย่างนี้ ใครๆ
ไม่อาจรู้ได้”

มีหลายสิ่งหลายอย่างมากมาย ที่เป็นความลึกลับของ
โลกและชีวิต ที่ไม่สามารถเปิดเผยออกมาได้ เพราะไม่มีใคร
พิสูจน์ได้ แม้แต่นักวิทยาศาสตร์ นักดาราศาสตร์ หรือผู้ที่

สุวนโกฏิจักรวาล

๓๐๖

แสดงตนว่าเป็นผู้รู้ทั้งหลาย ก็ไม่สามารถกำหนดรู้ได้ เพราะอยู่เหนือขีดความสามารถที่จะหยั่งถึงได้ ถ้าอยากรู้ว่าหมู่มสัตว์ในโลก และจักรวาลนี้ ทั้งที่เป็นมนุษย์ และไม่ใช่มนุษย์มีจำนวนเท่าไร ก็สำรวจไม่ได้ เพราะสัตว์บก สัตว์ปีก สัตว์น้ำ กระทั่งสัตว์เลื้อยคลาน ถ้าจะให้นับแล้วก็มากมายมหาศาล นับอย่างไรก็ไม่หมด อีกทั้งการเวียนววยตายเกิดซ้ำแล้วซ้ำเล่า ก็ยังเป็นสิ่งที่มนุษย์ธรรมดาที่กำหนดรู้ไม่ได้ว่า ตายจากตรงนี้แล้วจะไปบังเกิดที่ไหนต่อ ชาวสวรรค์เป็นอยู่กันอย่างไร แค่เพียงคำตอบเรื่องนี้ก็ต่อต้านเสียแล้ว อากาศที่เราหายใจมิได้อะไร จักรวาลนี้กว้างใหญ่ไพศาลเพียงไหน ยังไม่มีใครตอบได้เลย

เนื่องจากความสามารถที่เกิดจากจิตตมยปัญญา และสุตตมยปัญญาของมนุษย์มีขีดจำกัด แต่พละานุภาพของใจที่เกิดจากภาวนามยปัญญา นี้ เป็นความสามารถที่ไร้ขอบเขตและหาประมาณมิได้ เหมือนพระผู้มีพระภาคเจ้าของเราที่ได้รับการเฉลิมพระนามว่า เป็นลัทธิปัญญ เพราะทรงรู้แจ้งทุกอย่างเมื่อพระองค์ตรวจดูหมื่นโลกธาตุ ทรงเห็นทะเลปฐุโปร้งหมดตั้งแต่สมัยที่ได้ตรัสรู้ได้ควงไม้พระศรีมหาโพธิ์ ทรงเป็นโลกวิทู คือผู้รู้แจ้งโลก ไม่ว่าจะเป็นความลึกลับซับซ้อนในโลกนี้ ถ้าพระองค์อยากรู้เรื่องอะไร สิ่งนั้นจะอยู่ไกลแค่ไหน หรือมีอะไรมาปกปิดไว้ พระองค์จะอาศัยธรรมจักร ซึ่งมองเห็นได้ชัด เหมือนนำสิ่งนั้น

แสนโกฏิจักรวาล

๓๐๓

มาตั้งอยู่ต่อหน้า ทรงรู้เห็นกระทั่งความเป็นอยู่ของชาวสวรรค์ พรหม อรูปพรหม ทะลุไปถึงพระนิพพาน เพราะไม่มีอะไรจะมา ปิดบังดวงปัญญาของพระพุทธองค์ได้

พระอานนท์เถระ ซึ่งเป็นพุทธอุปัฏฐากของพระสัมมาสัมพุทธเจ้า ผู้เป็นอริยสาวกที่ใครในการศึกษา ท่านเองเป็นเพียงพระโสดาบันบุคคลเท่านั้น ความรู้ส่วนใหญ่ก็ได้มาจากการฟัง การสนทนาธรรม และไต่ถามปัญหากับพระผู้มีพระภาคเจ้า ซึ่งเป็นความโชคดีของท่านที่ได้อยู่ใกล้ชิดกับยอดผู้รู้ เมื่อท่านอยากรู้เรื่องอะไรก็ทูลถามพระบรมศาสดา พระพุทธองค์ไม่ทรงปิดบังอำพราง ทรงตอบปัญหาในทุกๆ คำถาม เพราะคำถามแต่ละเรื่องเป็นเรื่องที่น่ายกขึ้น ในที่นี้ จะนำคำถามที่ท่านได้ทูลถามถึงความลึกลับของโลกและจักรวาลมาแล้ว เพื่อเพิ่มเติมภูมิปัญญาของท่าน

*ในสมัยหนึ่งหลังจากพระเถระนั่งสมาธิอยู่ตามลำพังแล้ว ท่านเกิดความสงสัยในเรื่องของโลกธาตุขึ้นมา จึงได้ไปเข้าเฝ้าพระผู้มีพระภาคเจ้า กราบทูลว่า “ข้าแต่พระองค์ผู้เจริญ ข้าพระองค์ได้สดับมาว่า พระสาวกของพระผู้มีพระภาคเจ้าในอดีตกาล ยืนอยู่บนพรหมโลก เปล่งรัศมีออกจากกาย กำจัด

แสนโกฏิจักรวาล

๓๐๘

ความมืดมนนอนธการใน ๑,๐๐๐ จักรวาล กำจัดทิวสิริมานะของพวกพรหมแล้วแสดงธรรมิกถาให้เทวดา และมนุษย์ใน ๑,๐๐๐ โลกธาตุได้ยินเสียงของตน แล้วหากเป็นพระผู้มีพระภาคเจ้า จะทรงสามารถตรัสให้โลกธาตุได้ยินพระสุรเสียงได้เท่าไร พระเจ้าข้า”

พระผู้มีพระภาคเจ้าไม่ทรงตอบตรงๆ แต่ตรัสว่า “ขนาดพระสาวกยังทำได้ถึงเพียงนั้น แล้วจะกล่าวไปโยกับพระตถาคตทั้งหลาย ที่ไม่มีใครจะเปรียบปานได้ ดูก่อนอานนท์ เธอพูดอะไรอย่างนี้ พระสาวกดำรงอยู่ในญาณเฉพาะส่วน แต่พระตถาคตเจ้าทรงบำเพ็ญบารมี ๓๐ ทศ อีกทั้งบรรลुพระสัพพัญญุตญาณ มีพระญาณหาประมาณมิได้ เธอพูดอย่างนั้นก็เหมือนกับเอาปลายเล็บช้อนฝุ่นขึ้นมาเปรียบกับฝุ่นในพื้นมหาปฐพี เพราะวิสัยของพระสาวกทั้งหลายก็เป็นอย่างหนึ่ง ของพระพุทธรเจ้าทั้งหลายก็เป็นอย่างหนึ่ง กำลังรู้ญาณของพระสาวกทั้งหลายก็เป็นอย่างหนึ่ง กำลังรู้ญาณของพระพุทธรเจ้าทั้งหลายก็เป็นอย่างหนึ่ง”

ท่านพระอานนท์ฟังแล้ว ไม่ลดละความพยายามใคร่รู้ จึงทูลถามซ้ำอีก เพราะอยากรู้ว่า พระพุทธรองค์ทรงทำได้แค่ไหน ก็ยังไม่ได้รับคำตอบเช่นเดิม เมื่อกราบทูลถามครั้งที่ ๓ พระพุทธรองค์จึงตรัสถามว่า “เธอเคยได้ฟังหรือไม่ อานนท์

แสนโกฏิจักรวาล

๓๐๕

สหัสสิจุหนิกาโลกธาตุ” “ไม่เคยได้ยินพระเจ้าข้า” “ถ้าเช่นนั้น เธอจงฟัง กระทำไว้ในใจให้ดี” จากนั้นพระผู้มีพระภาคเจ้าทรง แสดงเรื่องโลกธาตุให้ฟัง ซึ่งเป็นเรื่องที่น่าสนใจมาก เพราะ เรื่องราวเหล่านี้วิทยาศาสตร์พิสูจน์ไม่ได้ เนื่องจากไม่มีอุปกรณ์ ที่จะไปตรวจดูโลกธาตุ แต่พุทธญาณของพระสัมมาสัมพุทธเจ้านั้นเป็นอัมปมัญญา คือ ไม่มีประมาณ ใครๆ ก็กำหนดไม่ได้

พระพุทธองค์ตรัสว่า “อานนท์ ดวงจันทร์ และดวงอาทิตย์แผ่รัศมี ส่องแสงทำให้สว่างไปทั่วทิศตลอดที่มีประมาณเท่าใด โลกก็มีเนื้อที่เท่านั้น จำนวนพันใน ๑,๐๐๐ จักรวาล มี ดวงจันทร์ ดวงอาทิตย์ ภูเขาสิเนรุ อย่างละ ๑,๐๐๐ มีชมพูทวีป อปรโคยานทวีป อุตตรกुरुทวีป ปุพพิเทหทวีป อย่างละ ๑,๐๐๐ มีมหาสมุทร มีมหาราชผู้ปกครองทวีปอย่างละ ๔,๐๐๐ มีสวรรค์ ๖ ชั้น และพรหมโลกชั้นละ ๑,๐๐๐ นี้เรียกว่า สหัสสิจุหนิกา-โลกธาตุ หมายถึง โลกธาตุอย่างเล็กมี ๑,๐๐๐ จักรวาล

สหัสสิจุหนิกาโลกธาตุมีเท่าไร ให้นำโลกจำนวนเท่านั้นคูณด้วย ๑,๐๐๐ ก็จะกลายเป็นทวิสหัสสิมัชฌิมิกาโลกธาตุ คือ โลกธาตุอย่างกลางมี ๑,๐๐๐,๐๐๐ จักรวาล ทวิสหัสสิ-มัชฌิมิกาโลกธาตุ มีประมาณเท่าใด ให้นำโลกจำนวนเท่านั้นคูณด้วย ๑,๐๐๐ ท่านเรียกว่า ดิสหัสสิมหาสหัสสิโลกธาตุ หมายถึง โลกธาตุอย่างใหญ่มี ๑๐๐,๐๐๐ โกฏิจักรวาล อานนท์ ตถาคต

สนกฏจักรวาล

๓๑๐

เมื่อมีความจำนงจะพูดให้ติสหัสสิมหาสหัสสีโลกธาตุได้ยินเสียงก็สามารถทำได้ หรือให้ยิ่งกว่านั้นก็สามารถทำได้”

พระอานนท์ทูลถามต่อไปว่า “พระองค์ทรงทำอย่างไร
ทั้งติสหัสสิมหาสหัสสีโลกธาตุจึงได้ยินเสียงของพระองค์ทั้งหมดเลย”

พระพุทธองค์ตรัสตอบว่า “ตถาคตอยู่ในที่นี้ จะแผ่รัศมีไป
ทั่วติสหัสสิมหาสหัสสีโลกธาตุ เมื่อสัตว์ทั้งหลายในโลกธาตุ
เหล่านั้นรู้จักแสงสว่างนั้น ตถาคตก็บันลือเสียงให้สัตว์เหล่านั้น
ได้ยินประหนึ่งว่าพูดให้เฉพาะตน นี่แหละคือพุทธานุภาพที่ไม่มี
ประมาณ ที่ไม่มีใครจะยิ่งกว่าหรือเสมอเหมือน”

ทันทีที่จบพุทธดำรัส พระอานนท์ถึงกับอุทานออกมาว่า
“เป็นลาภของเราหนอ เราได้ฟังดีแล้วหนอ พระบรมศาสดาเป็น
ผู้มีฤทธิ์มาก มีอานุภาพใหญ่หลวงถึงเพียงนี้”

ฝ่ายพระอุทายี ได้ยินเสียงของพระอานนท์เปล่งอุทานก็
เกิดความรำคาญ จึงกล่าวขัดคอว่า “อาวุโสอานนท์ ท่านฟังใน
เรื่องที่ตนเองไม่รู้ไม่เห็นอย่างนี้ จะได้ประโยชน์อะไร ทำไมต้อง
อัครรรยใจเลื่อมใสถึงเพียงนั้นเล่า”

พระผู้มีพระภาคเจ้าสดับเช่นนั้น จึงตรัสบอกพระอุทายีว่า
“อย่าพูดอย่างนั้นเลยอุทายี ถ้าอานนท์จะพึงเป็นผู้ยังไม่สิ้นราคะ
ในภพชาตินี้ เมื่อละโลกไปแล้ว ด้วยความที่จิตเลื่อมใสในเราที่

แสนโกฏิจักรวาล

๓๑๑

ได้ฟังเรื่องแสนโกฏิจักรวาลนี้ เธอจะฟังได้เป็นเทวราชาในเทวโลก
เสวยทิพยสมบัติที่รุ่งเรือง ๗ ชาติ เป็นมหาราชในชมพูทวีปนี้
๗ ชาติ แต่ที่แท้นั้น อานนท์จักได้บรรลुरुธรรมเป็นพระอรหันต์
และปรินิพพานในปัจจุบันชาตินี้”

นี่เป็นพุทธานภาพย่อๆ ที่หลวงพ่อนำมาแสดงให้ได้รับรู้
กันไว้ว่า โลกและจักรวาลนี้มีความกว้างใหญ่ไพศาลมาก มนุษย์
๖,๐๐๐ กว่าล้านคนบนโลกใบนี้ เปรียบเสมือนเศษเสี้ยวธุลีใน
เล็บมือของเรา เมื่อเปรียบกับฝุ่นในจักรวาล ยังมีสิ่งมีชีวิตอีก
มากมาย ไม่ว่าจะมียุคภพใดๆ ในโลกนี้ที่ว่ามีขีดความสามารถ
สูงเพียงใด ก็ไม่สามารถที่จะไปพิสูจน์โลก และจักรวาลได้ มีเพียงใจ
ที่หยุดนิ่งได้อย่างสมบูรณ์แล้วเท่านั้นจึงจะสามารถพิสูจน์ได้
และรู้เห็นได้ถูกต้องตรงไปตามความเป็นจริง วิชชาความรู้เหล่านี้
มีสอนกันแต่ในพระพุทธรศาสนาเท่านั้น จะอาศัยแต่ตำรับตำรา
เพียงอย่างเดียวไม่พอ ต้องศึกษาโดยลงมือปฏิบัติด้วย คือฝึก
ทำใจให้หยุดนิ่งด้วย ถึงจะรู้ไปเห็นได้ เพราะฉะนั้นหลวงพ่อก
อยากให้ทุกๆ ท่าน มาเป็นนักศึกษาค้นคว้า พิสูจน์กันให้เห็นจริง
ด้วยการทำใจให้หยุดนิ่งให้ถูกส่วน จนเข้าไปพบกับผู้รู้แจ้ง
ภายในกันทุกๆ คน

